

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2010 r., skargi M. H. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 sierpnia 2007 r., sygn. akt II Ca (...), wydanego w sprawie z wniosku M. H. przy uczestnictwie L. D. i K. W. o stwierdzenie nabycia spadku.

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

M. H., wnioskodawca w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po J. H. zakończony prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 1 października 2007 r. orzekającym co do istoty sprawy, wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego postanowienia.

Skarga, na podstawie art. 424⁸ § 1 i 2 k.p.c., podlega odrzuceniu, albowiem:

1. Zmiana zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych była możliwa, a nie zachodzi wyjątek o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. Od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku przysługuje bowiem skarga kasacyjna (art. 519¹ § 1 k.p.c.).

2. Skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., gdyż nie zawiera uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej wydaniem zaskarżonego orzeczenia. Szkodą spowodowaną wydaniem postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku nie jest – jak wskazuje wnioskodawca – naruszenie prawa przez sąd, wskutek czego „wnioskodawca nie uczestniczył w przesłuchaniu osób, które

były świadkami oświadczenia spadkodawcy”, co doprowadziło do błędnego przyjęcia, że wnioskodawca nie jest spadkobiercą.